

Pesnikove misli se večinoma vrté okolo jednega glavnega predmeta; to je njegova hrvaška domovina in sodbina naroda hrvaškega. Priporoča zlogo med južnimi Slovenci, katera, žal, vedno bolj gineva. Pesniška dikcija je živa in vzvišena. Najmenj nam ugajajo pre vedene pesmi. —

Mirko Bogovič. Pjesnička djela. Svezak prvi. Drame: *Matija Gubec*. — *Stjepan*, poslednji kralj bosanski Zagreb. Naklada „Maticе hrvatske“. — „Matica hrvatska“ je usvojila pohvalno misel, izdajati izbrana ali tudi zbrana dela pisateljev, katera so ali že razpečana, tako da jih ni več dobiti, ali pa so v raznih knjigah raztrkana, tako da se jih je mučno dočepati. Tako je sklenila izdajati pesniška dela Mirka Bogoviča, ki je nedavno umrl. Pokojnik je bil izmed onih pesnikov, ki so v temni dobi narodne zaspanosti vzbujali národno zavest s svojimi deli. Letos je izdala „Matica hrv.“ dve drami pokojnikovi: „Matijo Gubca“ in „Stjepana, poslednjega kralja bosanskega“.

Prva imenovanih dram razpravlja znane dogodke iz kmetske vojske leta 1572. do 1573. Dejanje je prav vešče zapleteno in razpleteno, vendar ni vtisek celovit, ker se nobena oseba tako ne iztiče, da bi jo mogli imenovati nosilca dejanja, nego prizori polni dramskega življenja so nauizani v večjo celoto. Za prikazanje na odru ima igra dosti težkoč. Jezik je gladek in ves prepleten z narodnimi reki, ki so časih — žal — tudi trivijalni.

Vsebina druge drame je propast bosenskega kraljevstva leta 1463. Ta drama je mnogo dovršenejša od prve. *Stjepan*, naravni sin Tome Krističa Ostojiča, kralja bosenskega, ki se je zaradi svojega prijateljstva s Turki zameril papežu, s preganjanjem bogomilov velikemu delu plemstva in s svojim ravnanjem proti zakoniti ženi njenim mogočnim sorodnikom, pridobil si je veliko pristašev. Podpihovan od kralja ogerskega, ogorčen na očeta zaradi svojega kopilstva, od narave silno slavohlepen, ne straši se nobenega pomočka, da bi zakraljeval Bosni, katero hoče zopet osloboditi vseh tujih vplivov. Zatorej ubije potajno očeta in pride na prestol. A koj tedaj jame ugašati njegova zvezda. Očividno je, da ga Bog zaradi njegovega nedela zapušča, a tudi v nesreči ostane nepokolehljiv junak in tak tudi pogine. Drama, na odru prikazana, mora napraviti velikanski vtisek. Jezik je vznosit in mnogo bolj dostojanstven nego v „Matiji Gubci“. Za natančnejšo analizo dram nam ne dostaje prostora. (Dalje prihodnjič.) *R. Perušek*.

Iz hrvaške književnosti. *Stjepan Korenić*, katehet v zagrebškem ženskem liceji, napisal je pedagoško studijo „Gdje je istina“, v kateri razpravlja neugodne uspehe sedanjega ljudskega šolstva na Hrvaškem ter mimo drugega priporoča, da bi se korenito preustrojile nedostatne čitanke in razbremenila ljudska šola. Zanimljivo pisana knjižica stane 20 kr. in se dobiva v knjigarni „Dioničke tiskare“ v Zagrebu.

Društvo sv. Jeronima v Zagrebu je izdalo za leto 1893. vsega skupaj 79.000 izvodov svojih društvenih knjig, za 8.500 več nego leta 1892. Do konca leta 1893. je bilo vpisanih 11.416 članov; društvena imovina znaša okolo 150.000 gld. Za prihodnje leto izdá društvo mimo drugega „Gospodarsko kemijo“, katero je po rajnem slovenskem župniku Vrtovcu predelal učitelj Lovro Matagić.

Hrvaško stenografsko društvo v Zagrebu je imelo meseca sušca svoj obči zbor. Društvena knjižnica se je pomnožila za 50 knjig, dohodkov je bilo 696 gld. Društvo je izdajalo svoje glasilo »Stenograf«. Predsednika prof. *Fr. Magdiča* je pozvala vlada, naj spiše učno knjigo o stenografiji.

Album za gasilce. Prejeli smo vabilo na „Vatrogasni album“, katerega namerja izdati uredništvo „Vatrogasca“ v Zagrebu. V tej knjigi bodo življenjepisi s slikami ne samo zapovednikov posamičnih gasilnih društev, nego tudi zaslužnih gasilcev, dobrotnikov